Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Guzun)
Dosarul nr. 3a-716/25 (2-23162745-02-3a-26022025)

D E C I Z I E

08 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Pîrvu Mihaela

examinând în ședință publică, apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Popescu Ion către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La 15 noiembrie 2023 Popescu Ion a sesizat instanța de judecată cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând anularea actelor administrative contestate și obligarea pârâtei la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a arătat că, a activat în funcția de judecător și președinte al Judecătoriei Sângerei în perioada august 1994 – decembrie 2004, precum și ulterior, din august 2011 până la demisia onorată din data de 12 septembrie 2023.

La 1 ianuarie 2014 reclamantului i-a fost stabilită o pensie în cuantum de 9.499 lei, calculată din salariul aferent funcției de președinte al Judecătoriei Sângerei. Ulterior, pensia a fost indexată de mai multe ori, iar la momentul demisiei cuantumul acesteia constituia 13.374 lei.

La 14 septembrie 2023, reclamantul a depus o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale, solicitând recalcularea pensiei în temeiul art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Prin decizia din 4 octombrie 2023, Casa Teritorială de Asigurări Sociale a refuzat recalcularea pensiei.

Ulterior, la 17 octombrie 2023 reclamantul a formulat cerere prealabilă adresată Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând anularea deciziei menționate și recalcularea pensiei pentru vechime în muncă începând cu data de 12 septembrie 2023 și pentru viitor, în cuantum de 80% din salariul lunar al președintelui judecătoriei în exercițiu.

Prin decizia nr. 5948/23 din 2 noiembrie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a respins cererea prealabilă.

Reclamantul a susținut că decizia contestată este ilegală, întrucât contravine dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, care reglementează dreptul judecătorului la pensie pentru vechime în muncă și prevede recalcularea acesteia în funcție de salariul lunar al judecătorului în exercițiu. Acesta a arătat că, la data demisionării, avea vârsta de 62 de ani, un stagiu de judecător de 22 de ani și un stagiu total de muncă de peste 30 de ani, întrunind integral condițiile legale pentru acordarea pensiei în cuantumul maxim prevăzut de lege.

Totodată, reclamantul a menționat că asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin acte normative speciale și obligatorii, respectiv Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 și Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, care nu prevăd posibilitatea reducerii cuantumului pensiei stabilite judecătorilor și nici limitarea recalculării acesteia. Deaceea, asemenea restricții nu se regăsesc în tratatele internaționale aplicabile.

În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat dispozițiile art. 17 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, arătând că prin refuzul autorității pârâte i-a fost vătămat un drept patrimonial recunoscut de lege, ceea ce justifică promovarea acțiunii în contencios administrativ. Obiectul prezentului litigiu îl constituie verificarea legalității deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 5948/23 din 2 noiembrie 2023 și a refuzului de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă începând cu data de 12 septembrie 2023 și pentru viitor, în cuantum de 80% din salariul lunar al președintelui judecătoriei în exercițiu.

Reclamantul a mai arătat că, potrivit art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care minimum 12 ani și 6 luni în funcția de judecător, beneficiază de pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% din salariul mediu lunar, majorată cu 3% pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani, fără a depăși 80% din salariul mediu lunar, iar pensia se recalculează în funcție de salariul lunar al judecătorului în exercițiu.

În acest context, reclamantul a invocat jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova și a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia drepturile patrimoniale dobândite, inclusiv pensiile aflate în plată, beneficiază de protecție constituțională și convențională, iar diminuarea sau refuzul nejustificat al acestora constituie o ingerință în dreptul de proprietate, care trebuie să fie

prevăzută de lege și să urmărească un scop legitim. Deasemenea, a arătat că modificările legislative intervenite ulterior dobândirii dreptului său la pensie nu pot produce efecte retroactive și nu pot afecta substanța dreptului dobândit, potrivit principiului neretroactivității legii.

În final, reclamantul a solicitat:

- a recunoaște ca fiind ilegal răspunsul Casei Naţionale de Asigurări Sociale nr. 5948/23 din 02.11.2023;

- a obliga CNAS de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă şi a achita lui Ion Popescu, începând cu data de 12.09.2023 şi pe viitor în cuantum de 80% din salariul de președinte al judecătoriei în exercițiu la momentul examinării cauzei;

- încasarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamant în legătură cu depunerea şi examinării cererii.

Totodată, se atestă că, prin referința depusă la data de 15 ianuarie 2024, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, invocând următoarele argumente de fapt și de drept.

Pârâta a indicat că, potrivit documentelor din dosarul de pensionare, s-a constatat că reclamantul, începând cu data de 12 august 2013, este beneficiar al pensiei pentru vechime în muncă în conformitate cu Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, în cuantum de 73% din salariul de funcție al președintelui judecătoriei, pensia constituind inițial 5.343,60 lei lunar. Ca urmare a recalculărilor și indexărilor efectuate ulterior pentru perioada 2014–2023, cuantumul pensiei a ajuns la 13.374,54 lei lunar.

La 14 septembrie 2023, la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Sângerei a fost înregistrată cererea reclamantului prin care acesta a solicitat recalcularea pensiei de judecător în legătură cu demisia din funcție.

Prin decizia nr. 14/2023/22898 din 4 octombrie 2023, emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Sângerei, cererea de recalculare a fost respinsă.

Ulterior, la data de 20 octombrie 2023, cu nr. P-5948/23, la Casa Națională de Asigurări Sociale a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului, prin care acesta a solicitat anularea deciziei menționate.

Prin decizia CNAS nr. 5948/23 din 2 noiembrie 2023, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la pretențiile reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată, pârâta a menționat că, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544/1995, în redacția în vigoare până la 1 ianuarie 2021, pensia judecătorului se recalcula ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

În acest context, ca urmare a majorării salariilor judecătorilor potrivit Legii nr. 328/2013 privind salarizarea judecătorilor, pensia reclamantului a fost recalculată începând cu 1 ianuarie 2014, ajungând la 9.499,49 lei lunar.

Pârâta CNAS a mai arătat că, potrivit art. 3 din Legea nr. 60/2014, judecătorii care continuau să activeze în funcția de judecător beneficiau de plata pensiei în cuantumul stabilit până la data intrării în vigoare a acestei legi, fără a beneficia de recalcularea pensiei în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544/1995.

Deasemenea, autoritatea publică pârâtă a indicat că, prin Legea nr. 37/2020 pentru modificarea unor acte legislative, începând cu 1 ianuarie 2021, prevederile referitoare la recalcularea pensiilor judecătorilor au fost excluse din art. 32 al Legii nr. 544/1995.

Totodată, potrivit art. IX alin. (3) din Legea nr. 37/2020, pensiile pentru vechime în muncă stabilite judecătorilor până la data de 1 ianuarie 2021 urmează a fi indexate, în condițiile art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, fără a fi recalculate în funcție de salariul judecătorului în exercițiu. În acest sens, pensia reclamantului a fost indexată în mod corespunzător în perioada 2021–2023.

În raport cu aceste prevederi, pârâta a apreciat ca fiind neîntemeiate pretențiile reclamantului privind obligarea organului de asigurări sociale la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă începând cu data de 12 septembrie 2023 și pentru viitor, în cuantum de 80% din salariul președintelui judecătoriei în exercițiu, întrucât acestea nu au suport legal.

Totodată, pârâta a invocat dispozițiile art. 7 din Codul civil, subliniind că legea civilă nu are caracter retroactiv și nu modifică ori nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice născute anterior, iar relațiile juridice aflate în curs de realizare sunt guvernate de legea în vigoare la momentul producerii efectelor.

În susținerea poziției sale, Casa Națională de Asigurări Sociale a făcut trimitere la jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova, arătând că drepturile de asigurări sociale nu au un caracter absolut, legiuitorul dispunând de o marjă de apreciere în stabilirea condițiilor și limitelor exercitării acestora.

În acest sens, a fost invocată Decizia de inadmisibilitate nr. 166 din 20 decembrie 2018, precum și alte hotărâri ale Curții Constituționale, prin care s-a statuat că statul este obligat să asigure un nivel minim de protecție socială, fără a garanta însă un cuantum concret al prestațiilor sociale, acestea fiind stabilite în condițiile și limitele prevăzute de lege.

În concluzie, pârâta a susținut că acțiunea reclamantului este integral neîntemeiată și a solicitat respingerea acesteia, întrucât nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. a)–e) din Codul administrativ pentru admiterea cererii de chemare în judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2024, s-a admis parțial acțiunea și s-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.5948/23 din 02.11.2023, ca fiind ilegal.

Totodată, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă și a achita lui Popescu Ion, începând cu data de 12.09.2023 și pe viitor în cuantum de 80% din salariul de președinte al judecătoriei în exercițiu la momentul examinării cauzei.

În rest pretențiile reclamantului, s-au respins ca neîntemeiate.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, CNAS a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la data de 17 decembrie 2024, iar apelul nemotivat a fost declarat la data de 13 ianuarie 2025. Hotărârea motivată a fost comunicată apelantului la 10 februarie 2025 iar apelul motivat a fost depus la 11 martie 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În susținerea apelului, Casa Națională de Asigurări Sociale arată că, potrivit art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544/1995, în redacția în vigoare până la 1 ianuarie 2021, pensia judecătorului se recalcula ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu. În acest temei, ca urmare a majorării salariilor judecătorilor conform Legii nr. 328/2013, pensia intimatului a fost recalculată începând cu 1 ianuarie 2014, constituind 9 499,49 lei lunar.

Totodată, potrivit art. III din Legea nr. 60/2014, judecătorii care beneficiau de pensie și continuau să activeze în funcția de judecător primeau pensia în cuantumul stabilit până la intrarea în vigoare a acestei legi, fără recalculare ulterioară.

Prin Legea nr. 37/2020 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare de la 1 ianuarie 2021, mecanismul recalculării pensiilor judecătorilor a fost exclus din art. 32 al Legii nr. 544/1995, fiind instituit în mod expres doar mecanismul indexării pensiilor, în condițiile art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii. În aplicarea acestor dispoziții, pensia intimatului a fost indexată în anii 2021–2023, potrivit legii.

Apelanta subliniază că, instanța de fond a ignorat cadrul normativ în vigoare

la momentul examinării cauzei, deși acesta urma a fi aplicat cu prioritate. Or, potrivit art. 7 din Codul civil, legea nouă se aplică situațiilor juridice aflate în curs de realizare, iar raporturile dintre beneficiarul pensiei și Casa Națională de Asigurări Sociale sunt raporturi juridice continue, supuse legii în vigoare la momentul realizării lor.

În aceste condiții, consideră apelantul că, după intrarea în vigoare a Legii nr. 37/2020, recalcularea pensiilor judecătorilor nu mai este prevăzută de lege, iar pretențiile intimatului nu au suport normativ. Prin urmare, soluția instanței de fond este contrară dispozițiilor legale aplicabile și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În şedinţa de judecată, reprezentantul apelantului nu s-a prezentat, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, motiv din care instanța a dispus examinarea în lipsa apelantului CNAS.

Reprezentantul intimatului, avocatul Chisnencu Alexandru, a susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând respingerea apelului declarat de CNAS cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1)-(3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost

stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este neîntemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi admis, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin.(1) - (2) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit.a), b) Cod administrativ, *o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:*

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Analizând obiectul cererii și conținutul actelor contestate, instanța reține că „răspunsul Casei Naţionale de Asigurări Sociale nr. 5948/23 din 02.11.2023” constituie act administrativ individual defavorabil emis de o autoritate publică în exercitarea prerogativelor de putere publică, producând efecte juridice directe asupra reclamantului.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea acestei răspunsului emis de Casa Națională de Asigurări Sociale, se circumscrie tipului de acțiune în contestare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Totodată, reclamantul solicită obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze pensia pentru vechime în muncă și să-i achite începând cu 12.09.2023 și pe viitor în cuantum de 80% din salariu de președinte al judecătoriei în exercițiu la momentul examinării cauzei. Acest capăt de cerere se încadrează în sfera acțiunii în obligare, potrivit art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ.

Prin urmare, instanța constată că obiectul acțiunii este unul complex, reunind atât o cerere de anulare a unor acte administrative individuale, cât și o cerere de impunere a autorității publice de a emite un act administrativ și de a efectua recalcularea solicitată.

Totodată, în temeiul dispozițiile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.

17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actelor administrative contestate și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 Codul administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Conform art.31 alin.(2) și (3) al Legi nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998*,* cererea de pensionare și actele necesare se depun la organul teritorial de asigurări sociale de la domiciliul asiguratului, unde se înregistrează în mod obligatoriu. Acordarea drepturilor la pensie sau respingerea cererii de pensionare se face prin decizie, emisă de organul teritorial de asigurări sociale și semnată de conducătorul acestuia, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii cu toate actele necesare.

Conform art.40 al Legi nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii*,* decizia privind stabilirea dreptului la pensie sau respingerea cererii de pensionare, privind reținerile din pensie sau încasarea sumelor plătite în plus poate fi contestată la Casa Națională de Asigurări Sociale. În caz de dezacord cu decizia Casei Naționale de Asigurări Socialei, aceasta poate fi atacată în instanța de contencios administrativ competentă.

Prin depunerea cererii prealabile din 17 octombrie 2023, au fost realizate condițiile impuse de art. 208 Cod administrativ. Totodată, acțiunea a fost înaintată la 15 noiembrie 2023, în termen de 30 zile de la notificarea răspunsului nr. 5948/23 din 2 noiembrie 2023.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă

pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar. În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele dosarului administrativ urmează că, Popescu Ion a exercitat o activitate îndelungată în cadrul sistemului judecătoresc, deținând funcția de judecător, inclusiv funcția de președinte al judecătoriei.

Ca urmare a îndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, acesta a dobândit dreptul la pensie pentru vechime în muncă - începând cu data de 12 august 2013.

Ulterior stabilirii pensiei, reclamantul a continuat să activeze în funcția de judecător.

În această perioadă, urmare a modificării legislației privind salarizarea judecătorilor, în special prin intrarea în vigoare a Legii nr. 328 din 2013, pensia reclamantului a fost recalculată începând cu 1 ianuarie 2014, ținându-se cont de majorarea salariului judecătorului în exercițiu.

La 12 septembrie 2023, reclamantul a demisionat din funcția de judecător.

Imediat după demisie, la data de 14 septembrie 2023, reclamantul s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale ***** cu o cerere prin care a solicitat, recalcularea pensiei, în temeiul art. 32 din Legea nr. 544/1995, raportată la salariul lunar al președintelui judecătoriei în exercițiu.

Prin decizia din 4 octombrie 2023, Casa Teritorială de Asigurări Sociale ***** a refuzat recalcularea pensiei, motivând că, în urma modificărilor legislative introduse prin Legea nr. 37 din 28 februarie 2020, aplicabile de la 1 ianuarie 2021, mecanismul recalculării pensiilor judecătorilor a fost exclus, fiind menținut doar mecanismul de indexare a pensiilor.

Reclamantul a contestat acest refuz pe cale administrativă, formulând cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat anularea deciziei de respingere și recalcularea pensiei începând cu data de 12 septembrie 2023, în cuantum de 80% din salariul lunar al președintelui judecătoriei în exercițiu.

Prin răspunsul nr. 5948/23 din 2 noiembrie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a respins cererea prealabilă, reiterând argumentul potrivit căruia, după intrarea în vigoare a Legii nr. 37/2020, pensiile judecătorilor stabilite anterior se supun exclusiv indexării, fără recalculare, și a indicat că pensia reclamantului a fost indexată corespunzător pentru anii 2021–2023.

Totodată, CNAS a confirmat că reclamantul beneficiază de pensie pentru vechime în muncă încă din anul 2013 și că pensia sa a fost recalculată anterior, în

anul 2014, ca urmare a majorării salariilor judecătorilor.

Nefiind de acord cu răspunsul primit al Casei Naționale de Asigurări Sociale, Popescu Ion, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Soluționând cauza, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii.

Petru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că reclamantul a dobândit în mod licit dreptul la pensie pentru vechime în muncă în condițiile art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, drept care are natură patrimonială și beneficiază de protecție constituțională și convențională. Instanța a apreciat că acest drept, odată născut, nu poate fi afectat sau restrâns prin modificări legislative ulterioare, întrucât legea nu poate produce efecte retroactive în defavoarea titularului dreptului.

Totodată, instanța a constatat că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia reclamantului s-a întemeiat pe o interpretare eronată a normelor legale incidente, întrucât mecanismul recalculării pensiei judecătorului în funcție de salariul judecătorului în exercițiu reprezintă o garanție a statutului judecătorului și un element esențial al independenței acestuia. În opinia instanței, aplicarea exclusivă a mecanismului de indexare, în detrimentul recalculării, a condus la lipsirea reclamantului de un drept dobândit, ceea ce constituie o ingerință nejustificată în dreptul său de proprietate.

Instanța a reținut, deasemenea, că jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova și a Curții Europene a Drepturilor Omului consacră principiul intangibilității drepturilor patrimoniale dobândite, inclusiv al pensiilor aflate în plată, iar diminuarea sau restrângerea acestora este inadmisibilă în lipsa unui temei legal clar și a unui scop legitim. În acest context, instanța a apreciat că modificările legislative invocate de pârâtă nu pot justifica refuzul recalculării pensiei reclamantului.

În consecință, instanța a concluzionat că actul administrativ contestat este neîntemeiat, motiv pentru care a dispus anularea acestuia și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea și achitarea pensiei reclamantului începând cu data de 12 septembrie 2023, în cuantum de 80% din salariul președintelui judecătoriei în exercițiu.

Din instrumentul de atac rezultă că motivul esențial invocat de apelant pentru casarea hotărârii primei instanțe constă în aplicarea eronată a legii materiale, întrucât instanța de fond a admis recalcularea pensiei reclamantului în temeiul unui mecanism juridic care nu mai este prevăzut de legislația în vigoare și care nu este aplicabil situației juridice a acestuia, precum că în mod eronat, instanța de fond a extins sfera de aplicare a art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, ignorând faptul că, începând cu 1 ianuarie 2021, legiuitorul a exclus expres mecanismul recalculării pensiei judecătorilor în funcție de salariul

judecătorului în exercițiu, instituind ca unic mecanism de ajustare a pensiilor indexarea acestora.

Inițial, Colegiul remarcă că, reclamantul prin acțiunea sa de fapt solicită obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, începând cu data de 12 septembrie 2023 și pentru viitor, prin raportare la un cuantum de 80% din salariul președintelui judecătoriei aflat în exercițiu la momentul examinării cauzei, pretinzând aplicarea dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Legislația relevantă.

Potrivit art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative, în vigoare de la 16 mai 2014, potrivit cărora, judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcţia de judecător, vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. II din Legea nr. 37/2020 pentru modificarea unor acte legislative, stabilește: „ Articolul 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: la alineatul (1), textul „Pensia judecătorului se recalculează ţinându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiul.” se exclude; articolul se completează cu alineatul (1^1) cu următorul cuprins: „(1^1) Pensiile stabilite conform prezentei legi se indexează în condiţiile art.13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii”.

Art. IX alin. (3) din Legea nr.37/2020 pentru modificarea unor acte legislative, prevede că: „ Pensiile pentru vechime în muncă stabilite până la data de 1 ianuarie 2018 - pentru procurori şi până la data de 1 ianuarie 2021 - pentru judecători se vor indexa în condiţiile art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, fără a fi recalculate ţinându-se cont de mărimea salariului lunar al procurorilor şi judecătorilor în exercițiu”.

În conformitate cu art.32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului (în redacția din 1 ianuarie 2023”*„(1) Judecătorul care a atins vârsta prevăzută la alin. (2) şi confirmă vechimea în muncă generală şi vechimea în muncă în funcţia de judecător prevăzute la alin. (3) are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în mărime de 55% din salariul său mediu lunar, care, pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de muncă generală prevăzută la alin. (3), se măreşte cu 3%, dar în total nu mai mult de 80% din salariul său mediu lunar.*

(2) Începând cu 1 iulie 2021, pentru judecători se stabileşte vârsta de pensionare de 50 de ani şi 6 luni, atât pentru bărbaţi, cât şi pentru femei. În fiecare an ulterior, vârsta de pensionare se majorează conform eşalonării prevăzute în tabelul nr. 1, până la atingerea vârstei de 63 de ani.

Tabelul nr. 1

De la 1 iulie	Vârsta de pensionare pentru judecători
2021	50 ani 6 luni
2022	51 ani
2023	51 ani 6 luni
2024	52 ani
2025	52 ani 6 luni
2026	53 ani
2027	53 ani 6 luni
2028	54 ani
2029	54 ani 6 luni
2030	55 ani
2031	55 ani 6 luni
2032	56 ani
2033	56 ani 6 luni
2034	57 ani
2035	57 ani 6 luni
2036	58 ani
2037	58 ani 6 luni
2038	59 ani
2039	59 ani 6 luni
2040	60 ani
2041	60 ani 6 luni
2042	61 ani
2043	61 ani 6 luni
2044	62 ani
2045	62 ani 6 luni
2046	63 ani

(3) *Începând cu 1 iulie 2021, pentru judecători se stabilește vechimea în muncă generală de cel puţin 20 de ani şi 6 luni și vechimea în muncă în funcția de judecător de cel puțin 13 ani, necesare pentru obținerea dreptului la pensie. În fiecare an ulterior, vechimea în muncă generală și vechimea în muncă în funcția de judecător se majorează cu 6 luni, până la atingerea vechimii în muncă generale de 34 de ani și a vechimii în muncă în funcția de judecător de 15 ani,*

conform eşalonării prevăzute în tabelul nr. 2.

(5) Pensia pentru vechime în muncă stabilită în condiţiile alin. (1)–(3) se calculează şi se plăteşte doar judecătorilor demisionaţi şi judecătorilor eliberaţi din funcţie în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

(6) În cazul în care judecătorul demisionat este numit în funcţia de judecător, plata pensiei se suspendă.

(7) La calcularea pensiei, în vechimea în muncă generală se includ perioadele prevăzute la art. 5 și art. 50 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

(8) Pensiile stabilite conform prezentei legi se indexează în condiţiile art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii".

Potrivit art.13 din Legea nr. 156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii „*(1) Pensiile se indexează anual la 1 aprilie. (2) Coeficientul de indexare constituie rata inflației la sfârșitul anului precedent, exprimată prin creșterea prețurilor de consum în luna decembrie a anului respectiv față de aceeași lună a anului premergător. Coeficientul de indexare se stabilește de către Guvern. (3) Suplimentul de solidaritate reprezintă o componentă a pensiei care nu se indexează. Cuantumul acestuia variază anual în funcție de indexarea și majorarea pensiei calculate și de evoluția pensiei minime".*

Potrivit art.33 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii „*reexaminarea drepturilor la pensie se efectuează în cazul: c) persoanelor care continuă să activeze după realizarea dreptului la pensie pentru limită de vîrstă*".

Alin. (3) din acest articol stabilește că „*reexaminarea dreptului la pensie în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d) și e) din prezentul articol se efectuează conform formulelor indicate în anexele nr. 2, nr. 3 și nr. 4, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c) din prezentul articol – conform formulei indicate în anexa nr. 2[1]*".

Prin anexa nr.2[1] din prezenta lege „*Pensia pentru limită de vârstă se reexaminează după formulele: Pr = P + Pn Pn = 2,0% x Tn x Vav, unde: Pr – cuantumul pensiei reexaminate; P – cuantumul pensiei calculate; Pn – cuantumul pensiei pentru stagiul de cotizare realizat după stabilirea/reexaminarea pensiei calculate după reexaminare; 2,0% – rata de acumulare pentru anii de cotizare realizați după stabilirea dreptului la pensie pentru limită de vârstă; Tn – stagiul de cotizare realizat după stabilirea/reexaminarea pensiei pentru limită de vârstă, ani; Vav – venitul mediu lunar asigurat valorizat, determinat conform anexei nr. 1 pentru perioada de activitate după stabilirea/reexaminarea pensiei pentru limită de vârstă*".

Din materialele cauzei și din actele dosarului rezultă că reclamantul a dobândit dreptul la pensie pentru vechime în muncă la data de 12 august 2013, în temeiul Legii nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

La acel moment, pensia a fost stabilită inițial în cuantum de 73% din salariul de funcție al Președintelui Judecătoriei, constituind suma de 5 343,60 lei lunar, această operațiune reprezentând stabilirea inițială a dreptului la pensie, iar nu o recalculare ulterioară a pensiei în funcție de salariul judecătorului aflat în exercițiu. Dreptul la pensie al reclamantului a fost astfel legal constituit la această dată, în baza normelor în vigoare la momentul respectiv.

Ulterior stabilirii pensiei, în contextul modificării cadrului normativ privind salarizarea judecătorilor, prin adoptarea Legii nr. 328/2013 cu privire la salarizarea judecătorilor, cuantumul pensiei reclamantului a fost recalculat de la data de 1 ianuarie 2014, ajungând la suma de 9 499,49 lei lunar. Această recalculare a avut un caracter punctual, fiind realizată exclusiv în perioada în care legislația în vigoare permitea expres aplicarea unui asemenea mecanism, fără a institui o regulă de recalculare continuă sau automată în raport cu salariul judecătorului în exercițiu. În anii următori, cuantumul pensiei a fost ajustat potrivit cadrului normativ aplicabil, inclusiv prin recalculările și indexările permise de lege la acele momente, astfel încât pensia a cunoscut o creștere graduală.

Prin art. III din Legea nr. 60/2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, legiuitorul a stabilit expres că judecătorii care beneficiază de pensie și continuă să activeze în funcția de judecător primesc pensia în cuantumul stabilit până la data intrării în vigoare a acestei legi, fără a mai beneficia de recalcularea pensiei în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544/1995.

Ulterior, prin Legea nr. 37/2020 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare de la 1 ianuarie 2021, prevederile referitoare la recalcularea pensiilor judecătorilor au fost excluse în mod expres din art. 32 al Legii nr. 544/1995, legiuitorul instituind ca mecanism unic de ajustare a pensiilor indexarea acestora, conform art. 13 din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

În acest sens, art. IX alin. (3) din Legea nr. 37/2020 prevede că pensiile pentru vechime în muncă stabilite judecătorilor până la data de 1 ianuarie 2021 se indexează potrivit legislației privind sistemul public de pensii, fără a fi recalculate în funcție de mărimea salariului judecătorului în exercițiu.

În aplicarea acestor dispoziții legale, în perioada 2021–2023, pensia reclamantului a fost supusă exclusiv mecanismului indexării, potrivit art. 13 din Legea nr. 156/1998, fără a mai fi recalculată, iar ca urmare a indexărilor succesive și a ajustărilor anterioare, cuantumul pensiei a ajuns la suma de 13 374,54 lei lunar.

Prin urmare, se constată că reclamantul a beneficiat de stabilirea inițială a pensiei în anul 2013, de o recalculare punctuală realizată în anul 2014, în perioada în care legea permitea acest mecanism, iar ulterior, odată cu modificarea cadrului

normativ, a beneficiat exclusiv de indexarea pensiei, fiind exclusă recalcularea acesteia. Această soluție legislativă a intervenit în contextul în care reclamantul se afla într-un raport juridic continuu cu sistemul de asigurări sociale, raport calificat ca fiind în curs de realizare, întrucât acesta a continuat să activeze în funcția de judecător.

Totodată, se impune a fi reținut faptul că solicitările formulate de reclamant sunt afectate de o ambiguitate juridică esențială, întrucât acesta combină și suprapune reglementări legale aparținând unor momente normative diferite, cu natură și efecte juridice distincte.

Astfel, reclamantul își întemeiază pretențiile, pe de o parte, pe dispozițiile art. 32 din Legea nr. 544/1995, în redacția aplicabilă la data ieșirii sale la pensie în anul 2013, când norma reglementa atât stabilirea pensiei pentru vechime în muncă, cât și posibilitatea recalculării acesteia în anumite condiții, iar, pe de altă parte, invocă implicit aplicarea art. 32 în redacția în vigoare în anul 2023, care însă nu mai consacră mecanismul recalculării pensiei, ci reglementează exclusiv condițiile de stabilire inițială a dreptului la pensie și mecanismul indexării acesteia.

Or, o asemenea abordare normativă este incompatibilă cu principiile aplicării legii în timp, întrucât presupune utilizarea concomitentă a unor dispoziții legale succesive, diferite ca obiect și conținut, pentru a fundamenta o singură pretenție juridică. Legea nu permite cumularea mecanismelor juridice reglementate de art. 32 în redacții diferite și nici aplicarea selectivă a unor dispoziții favorabile din norme aparținând unor perioade legislative distincte, în afara unui temei legal expres.

În aceste condiții, ambiguitatea creată de reclamant în formularea pretențiilor sale conduce la încălcarea coerenței cadrului normativ aplicabil și face ca solicitarea de recalculare a pensiei să fie lipsită de un fundament legal clar și determinat.

Din analiza sistematică și coroborată a cadrului normativ aplicabil rezultă că articolul 32 din Legea nr. 544/1995 nu este aplicabil persoanelor care au dobândit deja dreptul la pensie și care, ulterior pensionării, au continuat să activeze în funcția de judecător. Acest articol reglementează condițiile de naștere și stabilire inițială a dreptului la pensia pentru vechime în muncă, stabilind criteriile de vârstă, vechime și formula de calcul a pensiei la momentul ieșirii la pensie. Caracterul său limitat la acest moment este confirmat expres de alin. (5) al aceluiași articol, potrivit căruia pensia pentru vechime în muncă se calculează și se plătește doar judecătorilor demisionați sau eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă, norma neavând ca obiect modificarea sau recalcularea unui drept deja dobândit.

Pentru persoanele care continuă să activeze după realizarea dreptului la pensie, legiuitorul a instituit un regim juridic distinct, reglementat de Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

Cu toate acestea, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită recalcularea pensiei prin raportare la dispoziții legale distincte și incompatibile între ele, respectiv atât la redacții anterioare ale art. 32 din Legea nr. 544/1995, care nu mai erau în vigoare sau care au fost ulterior excluse din legislație, cât și la o formulă de calcul pretins aplicabilă în anul 2023, deși art. 32, în redacția în vigoare la acea dată, nu mai consacră mecanismul recalculării, ci exclusiv pe cel al indexării pensiei.

În acest context, trebuie subliniat că art. 32 din Legea nr. 544/1995, în redacția aplicabilă situației din anul 2023, reglementează exclusiv condițiile de stabilire inițială a dreptului la pensie pentru vechime în muncă a judecătorilor, iar alin. (8) al aceluiași articol prevede expres că pensiile stabilite conform acestei legi se supun mecanismului indexării, potrivit art. 13 din Legea nr. 156/1998. Prin urmare, această normă nu poate constitui temei legal pentru recalcularea unei pensii deja stabilite.

Mai mult, redacția din 2013 a art. 32 din Legea nr. 544/1995 care făcea trimitere la Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat a fost declarată neconstituțională *prin HCC nr. 27 din 20 decembrie 2011 Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2012, nr. 1-6, art. 1*, iar reclamantul a ieșit la pensie ulterior, la 12 august 2013, fiind inadmisibil ca o normă deja declarată neconstituțională să constituie temei pentru recalcularea pensiei sale.

Solicitarea de obligare a Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea pensiei începând cu 12 septembrie 2023, în cuantum de 80% din salariul președintelui judecătoriei în exercițiu, ar presupune aplicarea simultană a unor norme abrogate sau declarate neconstituționale ori a unor norme în vigoare care nu mai prevăd mecanismul recalculării, ceea ce este inadmisibil. Legea nu permite aplicarea cumulativă a două mecanisme distincte și alternative de ajustare a pensiei – recalcularea și indexarea – pentru aceeași perioadă și pentru același beneficiar.

Prima instanță a ajuns la o concluzie eronată prin aplicarea greșită a normelor de drept material incidente și prin ignorarea modificărilor legislative succesive care guvernează regimul juridic al pensiei pentru vechime în muncă a judecătorilor.

Astfel, instanța de fond a apreciat în mod neîntemeiat că reclamantul ar avea dreptul la recalcularea pensiei în anul 2023 în temeiul art. 32 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, deși, în redacția aplicabilă la acel moment, această normă nu mai consacră mecanismul recalculării pensiei în funcție de salariul judecătorului în exercițiu, ci reglementează exclusiv condițiile de stabilire inițială a dreptului la pensie și prevede doar indexarea pensiei.

Instanța de fond nu a făcut distincția necesară între art. 32 în redacția aplicabilă la data ieșirii reclamantului la pensie, în anul 2013, când norma permitea, în anumite condiții, recalcularea pensiei, și art. 32 în redacția în vigoare în anul 2023, care nu mai conține o asemenea posibilitate.

Prin această confuzie, prima instanță a aplicat retroactiv un mecanism juridic abrogat, atribuind unei norme legale efecte juridice pe care legiuitorul le-a exclus în mod expres prin intervențiile legislative ulterioare.

Totodată, instanța de fond a omis să acorde efect juridic dispozițiilor imperative introduse prin Legea nr. 60/2014 și Legea nr. 37/2020, care au limitat în mod expres posibilitatea recalculării pensiei judecătorilor și au instituit mecanismul indexării ca unic mod de ajustare a pensiilor stabilite anterior. Ignorarea acestor norme a condus la crearea, pe cale jurisprudențială, a unui drept la recalculare care nu mai există în dreptul pozitiv și care este contrar voinței exprese a legiuitorului.

Mai mult, prima instanță a admis o cerere afectată de o ambiguitate normativă evidentă, în cadrul căreia reclamantul a fundamentat pretențiile sale pe dispoziții legale aparținând unor redacții diferite ale aceleiași norme, aplicabile unor perioade distincte, fără a clarifica temeiul juridic exact și fără a sancționa această inconsecvență.

În acest mod, instanța a permis utilizarea selectivă a unor dispoziții favorabile din legislații succesive și incompatibile, încălcând principiile aplicării legii în timp, securității raporturilor juridice și neretroactivității legii civile.

În consecință, concluzia primei instanțe potrivit căreia reclamantul ar fi îndreptățit la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă începând cu anul 2023 este lipsită de suport legal, fiind rezultatul unei interpretări greșite a normelor aplicabile și al ignorării cadrului normativ în vigoare la data soluționării cauzei.

Prin urmare, Curtea de Apel concluzionează că solicitarea reclamantului de obligare a Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în cuantum de 80% din salariul președintelui judecătoriei în exercițiu, începând cu anul 2023 și pentru viitor, este lipsită de suport legal. În consecință, apelul declarat urmează a fi admis, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, iar cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.240 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se admite.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 decembrie 2024, și pe cauza dată se emite o nouă decizie prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Popescu Ion către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei